

W przeglądzie prezentujemy dostępne obecnie na rynku kominki i podpowiadamy, które z nich będą najlepsze w konkretnej sytuacji.

Otwarcie o kominkach

fot. Spartberm

■ Kominki

Emilia Rostaniec

Sama znajomość oferty rynkowej nie wystarczy, nierzadko nawet przeszkadza przy zakupie kominka, bo rozwiązań jest zbyt wiele, a nasza wiedza często niewystarczająca. W konsekwencji wyposażanie domu w nowe urządzenie przestaje być przyjemnością i staje się koniecznością, obciążoną dodatkowo wieloma wątpliwościami. Aby Państwa od nich uwolnić, zwróciliśmy się po wskazówki do specjalisty i wieloletniego praktyka-kominkarza – pana Adama Szpakowskiego.

Co daje zamknięcie paleniska otwartego?

Ekonomiczne wykorzystanie ciepła.

Kominki zamknięte oddają do pomieszczenia ok. 60% wytworzonego ciepła, podczas gdy

otwarte oddają go zaledwie 15–20%: pozostałe 85–80% ucieka przez komin.

Oszczędność opału. Aby uzyskać 10 kWh energii cieplnej z kominka otwartego, trzeba zużyć od 12 do 15 kg drewna, a z kominka zamkniętego tę samą ilość energii uzyskuje się z 4 kg drewna.

Możliwość kontroli spalania. W palenisku otwartym temperaturę można regulować jedynie przez dołożenie większej lub mniejszej ilości drewna. Równie trudno jest dostarczyć odpowiednią ilość powietrza do spalania, bo kominki takie pobierają powietrze całą powierzchnią otworu paleniska – im większe palenisko, tym więcej powietrza z pomieszczenia wciąga rozpalony kominek. **W kominkach zamkniętych regulacji ilości dopływającego powietrza dokonuje się za pomocą przepustnic. Dzięki temu można dozować powietrze i w ten sposób zapobiegać przegrzewaniu się pomieszczeń oraz kontrolować spalanie.**

Zwiększone bezpieczeństwo. Palenisko otwarte to spore zagrożenie pożarem. W ko-

minkach zamkniętych niebezpieczeństwo zaprószenia ognia jest znikome.

Mimo wszelkich przewag fizycznych kominka zamkniętego, wielu z nas i tak wybierze kominek otwarty, kierując się metafizyką, czarem otwartego ognia grzejącego duszę, a nie pomieszczenie. Jeśli rzeczywiście tak się stanie, pamiętajmy, że sprawą pierwszorzędą będzie zapewnienie dopływu powietrza do paleniska, gdyż otwarty ogień zużywa kilkakrotnie więcej tlenu niż ten za zamknięciem.

Różnice między wkładem a kasetą kominkową

Wkład i kasetka to często utożsamiane pojęcia, tymczasem to nie to samo. **Urządzenia te różnią się zarówno konstrukcją, jak i zastosowaniem.**

Kasety, a dokładniej – kasety rurowe (i tylko takie) umożliwiają usprawnienie pracy starych kominków bez konieczności

foto: Kominki:Belawski

foto: Spartherm

foto: Brumer

foto: Hajduk

foto: TIM Kominki

▲ Na ostateczny wygląd kominka wpływ ma jego usytuowanie i sposób podłączenia do przewodu kominowego. Ogromne znaczenie ma także rodzaj i gabaryty obudowy. Oto przykłady różnych stylów i rozwiązań, nadających pomieszczeniu określony styl

ści ich rozbiórki. Charakteryzuje je płaska górna część paleniska, dwuściankowa konstrukcja korpusu i przewężenie ścianek bocznych ku środkowi paleniska. Taki kształt umożliwia instalowanie kaset w istniejących kominkach z tradycyjnym paleniskiem otwartym.

Wkłady mają rozbudowany okap i można je stosować wyłącznie do kominków nowo budowanych.

Dotąd zatem sprawa jest prosta: **budując nowy kominek, kupujemy wkład, modernizując zaś stary kominek z otwartym paleniskiem, kupujemy kasetę rurową. Ale kiedy od teorii przechodzimy do praktyki, zaczynają się problemy, o czym mowa dalej.**

Modernizacja starego kominka

Już pierwsza wizyta kominiarza może przynieść nam złe wieści. Stan starych przewodów dymowych może bowiem okazać się na tyle kiepski, że kominiarz, zagadnięty o możliwości modernizacji kominka, orzeknie, że sam komin wymaga gruntownych napraw lub po prostu zbudowania od nowa. Z podobną sytuacją mamy do czynienia, gdy wymiary przewodów dymowych są inne niż średnice króćców wylotu spalin dostępnych na rynku kaset (**tylko idealne dopasowanie tych wymiarów gwarantuje pełną szczelność, zarówno pod-**

czas palenia w kominku, jak i czyszczenia kominą). W takiej sytuacji konieczne może być wyburzenie znacznego fragmentu kominka, aby dokonać przeróbek albo przyłączyć go do nowego kominą. Przy tak dużych zmianach mamy do czynienia z budową kominka praktycznie od nowa, a więc zastosowanie znajdzie tu wkład kominkowy.

Powróćmy jednak do kaset rurowych, które bez znacznych przeróbek tradycyjnego kominka można weń wmontować po to, by usprawnić jego pracę. Do istniejącego paleniska otwartego wystarczy w tym celu dobrać kasetę o odpowiednich wymiarach – z regulowanym dopływem powietrza do spalania i paleniskiem bezpiecznie zamkniętym przeszklonymi drzwiczkami.

W kasetach najczęściej w dolnej części znajdują się wloty zimnego powietrza, a nad drzwiczkami umieszczone są wyloty powietrza nagrzanego. Spaliny wydostają się przez górną przestrzeń pomiędzy rurami łączącymi przednią i tylną ścianę kasety.

Niestety, nie zawsze nasze otwarte palenisko odpowiada gabarytowo wymiarom produkowanych kaset. Jeśli różnice są niewielkie, można podkuć otwór lub – jeśli jest za duży – wypełnić go. Jeśli nie można dobrać kasety o odpowiednich wymiarach, trzeba ją po prostu zamówić na wymiar.

Kasety na zamówienie wykonuje się ze stali. Kasety rurowe o typowych wymiarach (szerokość – ok. 70 cm, wysokość – 50–60 cm, głębokość – 45–50 cm) zazwyczaj odlewane są z żeliwa.

Uwaga! Kominek z kasetą rurową nie może ogrzewać innych pomieszczeń niż to, w którym się znajduje.

Nowy kominek z wkładem

Dobór wkładu do nowo budowanego kominka jest prostszy; trzeba po prostu wybrać urządzenie odpowiadające naszym potrzebom i możliwościom. A oto co mamy do wyboru.

■ **Kominek z wkładem ogrzewającym jedynie pomieszczenie, w którym stoi. To rozwiązanie najprostsze i jednocześnie tańsze od dalej omówionych, nie wymaga bowiem rozprowadzania żadnych instalacji.** Ciepło z takiego kominka rozchodzi się w pomieszczeniu dzięki naturalnej cyrkulacji powietrza o różnej temperaturze: ciepłe – unosi się, chłodne – opada ku podłodze. W ten sposób chłodne powietrze z pomieszczenia napływa do komory kominka przez otwory w dolnej części obudowy, ogrzewa się od korpusu paleniska i wypływa górą przez kratki w obudowie z powrotem do pomieszczenia. Taki najprostszy kominek z zamkniętą komorą spalania ma wysoką wydajność, sięgającą nawet 80% i jest bezpieczny w użytkowaniu.

▶ Ułatwienia i ciekawe rozwiązania przy modernizacji paleniska otwartego

Montaż kasety kominkowej jest często utrudniony ze względu na górny króciec przyłączeniowy, który wystaje ponad kasetę i przez to uniemożliwia jej swobodne wsunięcie do istniejącego paleniska. Rozwiązaniem tego problemu jest kasetka z **teleskopowym króćcem przyłączeniowym**. Przed włożeniem kasety do paleniska króciec chowa się w jej wnętrzu, a po włożeniu otwiera się drzwiczki i wysuwa króciec w kierunku rury spalinowej. Takie rozwiązanie eliminuje konieczność rozkuwania części istniejącego paleniska.

Kasetka to nie jedyny sposób na zamknięcie paleniska otwartego. Zamiast niej w starym kominku można zamontować jedynie drzwiczki szklane z szybą ognioodporną lub – jeśli palenisko jest bardzo duże – wstawić weń piec wolno stojący zwany kozą.

■ **Kominek ogrzewający cały dom.** Stosuje się dwa rozwiązania takich instalacji:

1. z dystrybucją ogrzanego przez kominek powietrza do pozostałych pomieszczeń – w skrócie DGP, oraz
2. zasilanie przez kominek grzejników wodnych i ewentualnie też przygotowanie c.w.u. dzięki zastosowaniu rozwiązania zwanego płaszczem wodnym, w którym ciepło kominka ogrzewa wodę.

Obydwa rozwiązania umożliwiają zredukowanie zużycia energii z konwencjonalnych źródeł, zasilającej instalację grzewczą (gaz, olej, energia elektryczna).

Kominek z DGP, czyli rozprowadzaniem ciepłego powietrza. Jest to odrębny system ogrzewania, najczęściej traktowany jako alternatywny wobec zastosowanego w domu ogrzewania konwencjonalnego (wodne grzejniki ścienne).

Ogień w palenisku nagrzewa wkład kominkowy, a ten oddaje to ciepło powietrzu przepływającemu przez przestrzeń między korpusem wkładu a jego obudową. Ta ostatnia może być:

- ciepła, np. z kafla – wtedy nagrzewa się i oddaje nagromadzone ciepło całą powierzchnią;
- zimna, np. z płyt g-k – nie nagrzewa się i musi być izolowana od wewnątrz np. ognioodporną wełną mineralną z warstwą folii aluminiowej. Izolacja chroni taką obudowę przed zbyt wysoką temperaturą, a jeśli kominek stoi przy zewnętrznej ścianie budynku, nie dopuszcza do ucieczki ciepła z kominka na zewnątrz.

Powietrze ogrzane w przestrzeni między wkładem a obudową transportowane jest do innych pomieszczeń przewodami (najczęściej aluminiowymi lub stalowymi). W pomieszczeniach, do których dostarczane jest ciepłe powietrze, zainstalowane są kratki na-

wienne lub anemostaty, czyli wyloty tego powietrza. Schłodzone w pomieszczeniach powietrze powinno mieć możliwość powrotu do pokoju z kominkiem. Dlatego w drzwiach ogrzewanych pomieszczeń powinna być szczelina lub otwory wentylacyjne. Ze względu na możliwość przenoszenia zapachów – wlotów powietrza ogrzanego nie powinno się umieszczać w kuchniach i łazienkach – pomieszczenia te ogrzewa się w inny sposób.

Opisany wyżej ruch powietrza może być naturalny (grawitacyjny) lub wymuszony.

Obieg naturalny. Gorące powietrze – lżejsze od chłodnego – unosi się na zasadzie konwekcji, czyli tzw. wyporu termicznego. Taki system ogrzewania kominkowego jest niezależny od zewnętrznych źródeł energii, ale grawitacyjnie rozchodzące się ciepło nie może być dostarczone do zbyt wielu pomieszczeń. Poziome odcinki kanałów doprowadzających powietrze muszą być jak najkrótsze (maksymalnie 2–3 m). Z tych powodów system taki jest niewydolny w dużych rozłożystych domach parterowych, ale na pewno sprawdza się w budynkach o prostym układzie – stosunkowo wysokich, ale wąskich, w których pomieszczenia ogrzewane przez kominek znajdują się na kondygnacji powyżej miejsca, gdzie on stoi.

Obieg wymuszony. Transport ciepłego powietrza wspomagany jest pracą wentylatora, a więc do pracy takiego systemu konieczna jest energia elektryczna. Wentylator najlepiej zamontować nad kominkiem – na wylocie gorącego powietrza (wentylatory montuje się także na doprowadzeniu powietrza – przeważnie w kasetach). Wentylator może doprowadzić ciepłe powietrze do wielu pomieszczeń. Aby zapobiec przemieszczaniu się wraz z powietrzem cyrkulacyjnym kurzu, instalację trzeba wyposażyć w filtr.

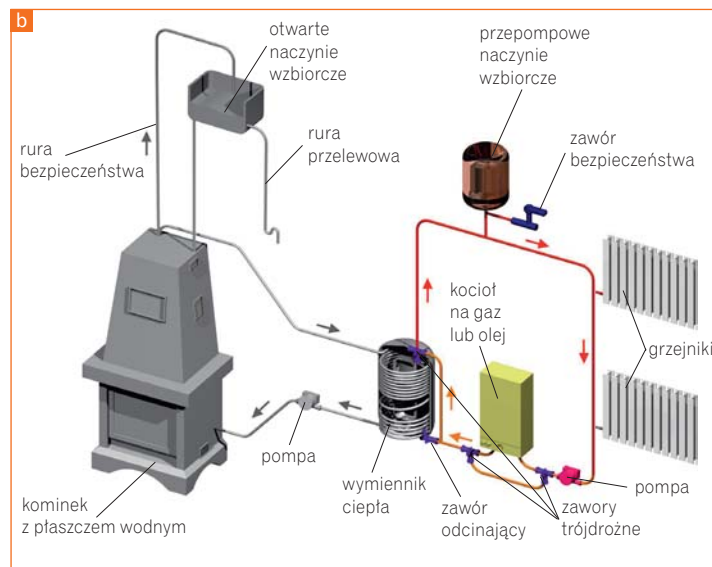
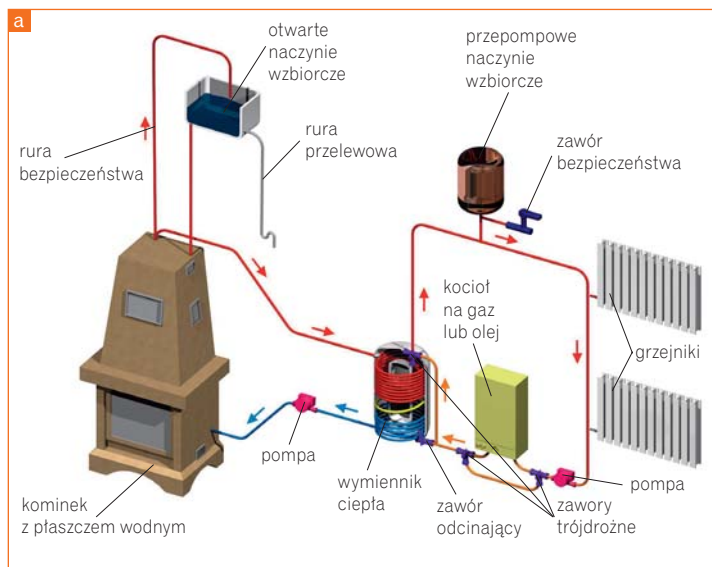
Uwaga! Wentylator i filtr należy montować w miejscu łatwo dostępnym ze względu na

ewentualne awarie oraz konieczność okresowego czyszczenia filtra.

Równolegle z wentylatorem można zastosować tzw. bypass z termostatem bimetalicznym i przepustnicą. Gdy zabraknie napięcia w sieci, gorące powietrze zostanie odprowadzone przez króciec bypassu do wydzielonego pomieszczenia lub gdy podczas pracy wentylatora temperatura przepływającego powietrza jest wysoka, króciec bypassu pobierze chłodne powietrze i obniży w ten sposób maksymalną temperaturę powietrza wypływającego z krątek i anemostatów. Bypass bywa oferowany w komplecie z wentylatorem, ale czasem trzeba go dokupić oddzielnie.

Ogrzewanie kominkowe z DGP tworzy, jak już wspomnieliśmy, drugi, obok podstawowego, niezależny system ogrzewania, który umożliwia oszczędzanie energii konwencjonalnej. **Ogrzewanie kominkiem z DGP jest szczególnie przydatne w okresie wiosny i jesieni, kiedy główną instalację c.o. można wyłączyć, a dom dogrzać wyłącznie kominkiem.** Konieczne jest jednak rozprowadzenie w domu kanałów transportujących gorące powietrze. Aby zapewnić jego sprawny przepływ, stosuje się kanały o wymiarach odpowiadających średnicy króćców wylotów ciepłego powietrza z kominka (jeżeli oczywiście kominek jest w nie wyposażony). Kanały te mogą służyć także do nawiewno-wywiewnej wentylacji mechanicznej z odzyskiem ciepła (rekuperatorem). Wspomaganie przesyłu powietrza centralą nawiewno-wywiewną z odzyskiem ciepła sprawia, że ogrzewanie domu kominkiem jest jeszcze bardziej energooszczędne. Wentylacja taka wyposażona jest w wymiennik ciepła, który umożliwia odzyskiwanie energii cieplnej zawartej w powietrzu wentylacyjnym usuwanym na zewnątrz (zimne powietrze napływające do domu ogrzewa się od ciepłego wyrzucanego na zewnątrz). **Zintegrowanie instalacji ogrzewania kominkowego z wentylacją polega na połączeniu kanału, którym ciepłe powietrze wychodzi z kominka, z głównym kanałem nawiewnym wychodzącym z wymiennika ciepła.**

Uwaga! W pomieszczeniu z kominkiem nie można stosować mechanicznej wentylacji wywiewnej (wyciągowej), by nie dopuścić do odwrócenia ciągu kominowego i wciągania dymu i gazów przez komin i kominek. Mechaniczna wentylacja nawiewno-wywiewna musi zaś być tak zaprojektowana, by zrównoważyć pobór powietrza przez kominek większą ilością powietrza nawiewanego.

▲ Schematy instalacji c.o. z kotłem na gaz lub olej i współpracującego z nią kominka z płaszczem wodnym. Schemat (a) obrazuje sytuację, w której pracuje jedynie kominek, przekazując ciepło do grzejników. Na schemacie (b) widać działanie konwencjonalnego c.o. z wyłączeniem pracy kominka

Kominek z płaszczem wodnym. Jest to sposób na wspomaganie konwencjonalnego centralnego ogrzewania i ewentualnie też przygotowanie ciepłej wody użytkowej.

Korpus wkładu z płaszczem wodnym ma podwójne ścianki, między którymi przepływa woda – stąd nazwa płaszcz wodny. Woda przejmuje ciepło i przekazuje je do grzejników.

Sposób współpracy kominka z istniejącą wodną instalacją c.o. zależy od podstawowego źródła ciepła. Jeśli jest to:

- **kocioł na gaz lub olej** – wtedy kominek będzie dodatkowym urządzeniem przyłączonym do istniejących rur i grzejników. Konieczny będzie tu dodatkowy wymiennik ciepła, stworzą się zatem dwa obiegi: otwarty między kominkiem a wymiennikiem i zamknięty od wymiennika do grzejników;
- **kocioł na paliwo stałe w wersji tradycyjnej, tj. z otwartym naczyniem wzbiorczym** – wtedy kominek z płaszczem wodnym podłącza się bezpośrednio do instalacji, spełni

on tu zadanie drugiego pracującego równolegle kotła;

- **kocioł na paliwo stałe – w nowoczesnej wersji z podajnikiem paliwa, rozbudowaną automatyką i podziałem na dwa obiegi** (otwarty – między kotłem a wymiennikiem, zamknięty – między wymiennikiem i grzejnikami) – kominek trzeba podłączyć do obiegu otwartego przed wymiennikiem;
- **elektryczny piec akumulacyjny lub podłógówka elektryczna** – kominek z płaszczem

REKLAMA

DRU

Firma SPARTHHERM

konsekwentnie realizuje swoje plany związane z ciągłym rozwojem i udoskonaleniem produktów, które charakteryzują się ponadczasowym wzornictwem i dopracowanym każdym detalem. Nowa propozycja firmy to paleniska gazowe holenderskiej firmy DRU, która specjalizuje się w produktach gazowych. SPARTHHERM jakiś czas temu związał się z tą firmą umową wyłącznościową. Urządzenia produkowane są w szerokiej gamie rozmiarów i kształtów: panoramiczne, kątowe, na przestrzał. Wykonywane są przy wykorzystaniu najnowszych technologii, z uwzględnieniem nowoczesnych trendów designerskich i przy zastosowaniu pełnej automatyki – proces spalania sterowany jest za pomocą pilota. Wszystkie produkty odpowiadają surowym normom Unii Europejskiej

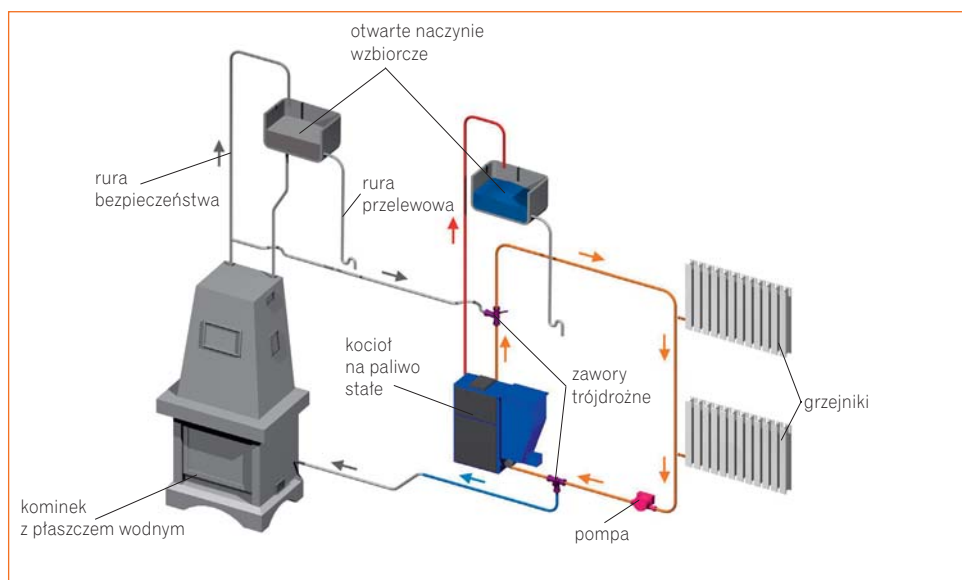
nowe spojrzenie

SPARTHHERM®

SPARTHHERM
ul. Wodociągowa 1
66-500 Strzelce Kraj.
tel. 095 763 97 00
095 763 97 02
www.spartherm.com.pl

▲ Schemat instalacji c.o. z kotłem na paliwo stałe w wersji tradycyjnej oraz z kominkiem z płaszczem wodnym

wodnym wymagałby wykonania całej instalacji c.o. tylko dla niego, co byłoby zbyt skomplikowane, a więc kosztowne.

Kominiek może pracować także w instalacji zamkniętej, jeśli w przestrzeni wodnej wyposażono go w urządzenie do odbioru nadmiaru ciepła – zwykle węzłownicę podłączoną do sieci wodociągowej. W razie nadmiernego wzrostu temperatury zawór termiczny otwiera dopływ zimnej wody do węzłownicy: przepływająca woda ochładza kominiek i trafia do kanalizacji.

W każdym przypadku potrzebny jest układ sterowania, regulujący sposób współpracy urządzeń grzewczych.

Budowa kominka w starym domu

Wybudowanie kominka w starym domu zależy od stanu technicznego wentylacji, możliwości doprowadzenia powietrza do spalania, nośności stropu, konstrukcji podłogi oraz sposobności sprawnego odprowadzania spalin.

Wentylacja, czyli zapewnienie stałej wymiany powietrza jest konieczne ze względów bezpieczeństwa i zdrowotnych.

Powietrze do spalania. Stare domy coraz częściej ociepla się i uszczelnia, wymieniając np. stolarkę otworową. Podobnie jak w nowo budowanym domu, także w starym kominkowi trzeba zapewnić napływ z zewnątrz odpowiedniej ilości powietrza do spalania. Zgodnie z obowiązującymi przepisami do kominka z zamkniętym wkładem trzeba doprowadzić 10 m³ powietrza w ciągu godziny na każdy kW mocy nominalnej (choć kominki najczęściej nie pracują bez przerwy z mocą nominalną i w praktyce zużywają mniej powietrza). Powietrze z zewnątrz można doprowadzić: – specjalnym przewodem możliwie blisko paleniska, pod palenisko lub bezpośrednio do komory spalania. Ostatnie z tych trzech rozwiązań tworzy prawdziwie zamkniętą komorę spalania. Powietrze zewnętrzne nie ma wtedy bezpośredniego kontak-

tu z powietrzem wewnątrz budynku, nie ma też ryzyka zakłócenia pracy rekuperatora przez nieszczelny system wentylacji kominka. Jest to rozwiązanie najbardziej energooszczędne, a więc ekonomiczne; – przez nawiewniki zamontowane w oknach.

Powierzchnia przekroju przewodu doprowadzającego powietrze powinna mieć ok. 200 cm², a więc średnicę (gdy jest okrągły) min. 15 cm. Wlot powietrza znajduje się najczęściej w ścianie zewnętrznej na poziomie podłogi lub pod nią, ale może być także wyniesiony ponad dach.

Uwaga! Czerpnia na dachu musi znajdować się poniżej komina, tak aby nie zasysała dymu z komina. Wlot powietrza niełączący się bezpośrednio z paleniskiem musi natomiast być wyposażony w tzw. przepustnicę, która umożliwia jego zamknięcie, gdy kominiek nie jest używany, dzięki czemu pomieszczenie nie wychładza się.

Świeże powietrze najlepiej pobierać z kierunku zachodniego (stąd w Polsce najczęściej wieje wiatr). Umieszczenie wlotu od strony zawiętrzonej może przynieść odwrotny do oczekiwanego skutek – powietrze będzie wysysane z kominka zamiast być doń nawiewane. Przewód doprowadzający powietrze powinien być izolowany.

Nośność stropu lub fundamentu.

Przeciętny kominiek (wkład + obudowa) waży ponad 200 kg, zatem strop albo podłoga na gruncie, które mają być tak znacznie dodatkowo obciążone, muszą mieć odpowiednią nośność, co może ocenić tylko specjalista – konstruktor. Jeśli nie jest ona wystarczająca, konieczne może być wzmocnienie stropu lub wykonanie pod kominiek specjalnego fundamentu.

Podłoga. Kominiek powinien być osadzony na niepalnym podłożu o grubości co najmniej 15 cm. Ponadto podłoga pod kominikiem nie może być izolowana miękkimi materiałami, które uniemożliwiają zachowanie stabilności komika. Jeżeli już są ułożone, należy je usunąć i w tym miejscu wykonać wylewkę betonową. Na niej, na całej powierzchni kominka, najlepiej ułożyć posadzkę z terakoty, gressu, granitu lub marmuru. Materiały te są odporne na żar, ponadto zapewnią odpowiednią czystość powietrza konwekcyjnego przepływającego wokół paleniska. Posadzka taka powinna być ułożona także przed paleniskiem na szerokość co najmniej 50 cm.

Komin. Jeżeli w domu jest wolny przewód kominowy w dobrym stanie (co musi ocenić

◀ Wkład z cięgiem odpowiedzialnym za ruch szybra. Gdy drzwiczki są zamknięte dociskają maksymalnie cięgiem i szyber jest zamknięty. Po otwarciu drzwiczek cięgiem wysuwa się i otwiera szyber. Dzięki pracy cięgiem zmniejsza się tłumienie ciągu kominowego przy otwartych drzwiczkach kominka, przez co spaliny są silniej wyciągane z komory spalania. W konsekwencji spaliny nie wydostają się na zewnątrz przez drzwiczki, tylko są zasysane z maksymalną mocą do komina

cięgiem przeciwwagi odpowiedzialne za ruch szybra

▼ Automatyczny regulator palenia (RMT REG 002). Dostosowuje dopływ powietrza do paleniska na podstawie analizy programu optymalizacji spalania. Główną zaletą regulatora jest przedłużanie procesu spalania i czasu pomiędzy uzupełnieniem paliwa, obniżanie zużycia paliwa i ochrona przed przegrzaniem systemu grzewczego

foto: Kominki-Białecki

kominarz), wówczas można przystosować go do współpracy z kominkiem. Komin (na całej długości) musi mieć wymiary umożliwiające podłączenie do niego rury o takiej średnicy, jakiej wymaga producent wybranego wkładu. Komin nie może mieć załamań (w praktyce dopuszcza się załamanie nie ostrzejsze niż pod kątem 45°) ani przewężeń.

Jeżeli w domu nie ma wolnego przewodu lub jest na tyle zniszczony, że nie sposób go zmodernizować lub jest to nieopłacalne, konieczne jest wybudowanie nowego kominu – najlepiej w miejscu starego (można też do-

budować komin do zewnętrznej ściany budynku).

Dbaj o swój kominek

Każdy kominek powinno się regularnie czyścić. Popiół z paleniska najlepiej usuwać po każdym paleniu. Dwa razy w roku należy wezwać kominarza, aby sprawdził przewód kominowy i ewentualnie wyczyścił go, a przy okazji – także wnętrze czopucha i płomienice w górnej części komory spalania.

Na żywotność kominka w dużym stopniu wpływa drewno, jakiego używamy do palenia.

Bardzo ważny jest zarówno gatunek drewna, jak i jego jakość, a zwłaszcza stopień wysuszenia. Najlepiej sprawdza się w kominku drewno drzew liściastych (jesion, dąb, brzoza) – jest ono najbardziej kaloryczne, czyli ma największą wartość opałową, ponadto pali się spokojnie i równomiernie. Drewno drzew iglastych nie nadaje się do kominków, bo zawarta w nim żywica zanieczyszcza podczas palenia komin i palenisko.

Drewno do kominka musi być suche, dlatego trzeba je sezonować ok. 14 miesięcy,

zanim zaczniemy nim palić (odpowiednio przygotowane do kominków drewno zazwyczaj można kupić w sklepach budowlanych, w praktyce jednak nie zawsze jest ono wystarczająco wysuszone).

Palenie drewnem zbyt wilgotnym sprawia, że część energii zużywana jest na odparowanie wody z drewna, zatem zmniejsza sprawność kominka, a ponadto od nadmiaru wilgoci wkład i kasety szybciej korodują, szybciej niszczą ich uszczelki, a szyba szybciej się brudzi. W niektórych kominkach można palić także brykietami drzewnymi i/lub peletami.

Korzystanie z kominka powinno przede wszystkim dawać ciepło i przyjemność, dlatego tak ważny jest jego wybór. Komfort użytkowania kominka, jego niezawodna praca, a także korzyści ekonomiczne, które może przynieść zależą od dobrych decyzji nie tylko na etapie wyboru konkretnego rozwiązania, ale także w trakcie budowy i użytkowania kominka. Dlatego jeśli wciąż mamy „kominkowe rozterki”, zdejmy się na profesjonalistów: specjalistów kominarzy, sprawdzonych architektów, polecanych instalatorów. ■

REKLAMA

KORNAK

www.kornak.pl

